

KONSER KÜLTÜRÜNÜN GELİŞTİRİLMESİNDE MÜZE EĞİTİMİ KAVRAMI

THE CONCEPT OF MUSEUM EDUCATION IN ENHANCING CONCERT CULTURE

Dr. H. Hakan OKAY

Balıkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, Balıkesir-Türkiye

okay@balikesir.edu.tr

ÖZET

Tüm sanat dallarında sanat yapıtının doğru okunması, büyük önem taşımaktadır. Bu okuma ise sanatçının yaşadığı dönem, eserin sanatçının hangi devresinde yazıldığı, kullanılan malzeme, eserin yaratılma sürecinde benimsenen sanat akımı gibi birçok unsurun beraberce değerlendirilmesinden oluşmaktadır. Sanat eğitimi yürüten öğrenci ve öğretmenler, sanat eserlerinin bulunduğu ortamlarda bulunarak dile getirilen sanatsal unsurları değerlendirme olanağı bulacaklardır. Müze eğitimi özellikle görsel sanatlar eğitimi alanında belli ilkeleri oluşturulmuş, ulusal gereksinimlere göre düzenlenmiş bir eğitsel alan olarak ön plana çıkmaktadır. Bu özellikleri ile müze eğitimi tüm görsel sanatlar eğitimcilerine ve öğrencilere sanatsal ortamlarda bulunmaları ve sanat eserlerinin okuma konusunda gerekli ortamları sunmaktadır. Hatta eğitimciler ve yöneticilere görsel sanatlar dersinin gereklerinden biri olarak, müze eğitiminin düzenlenmesi konusunda sorumluluk yüklemektedir. Müzik dersi programlarına bakıldığında, müze eğitimi gibi ilkeleri belirlenmiş, düzenlenerek öğretim programına entegre edilmiş bir konser eğitimi olmadığı görülmektedir. Bu çalışma, müze eğitiminin ilke ve amaçlarının, eğitimci ve yöneticilere yüklediği sorumlulukların müzik eğitimi alanına da katkılar sunup sunmadığını; müzik eğitimi alanında konser veya konser kültürünün gerekliliğini önerilerle tartışmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müze eğitimi, müzik eğitimi.

ABSTRACT

The correct reading of a work of art is of great importance in all branches of art. That reading comprises a collective evaluation of many factors such as the period in which the artist lived; the phase of the artist in which the work of art was written; materials used; and the art movement that was embraced during the creation process of the work of art. The students and teachers, who are involved in art education, will have the opportunity to evaluate the mentioned artistic elements by being present at the environments in which the works of art are located. Museum education comes into prominence as an educational domain, certain principles of which have been established particularly in visual arts education, and arranged in accordance with the national requirements. Thanks to these features, museum education provides all visual arts educators and students with the artistic environments and the necessary environments for reading the works of art. When music course curriculums are examined, it is observed that there is no concert education like museum education, the principles of which has been identified, arranged and integrated into the teaching curriculum. The aim of this study is to discuss with suggestions whether or not the responsibilities laid upon the educators and administrators by the principles and objectives of museum education offer contributions to the field of music education; and the necessity of concerts or concert culture in the field of music education.

Keywords: Museum education, music education.

GİRİŞ

Müzik eğitimi, özellikle yapılandırmacı öğretim programıyla öğrencilerin daha çok etkinlikte bulunmasını temel alan bir yapı kazanmıştır. Bu etkinlikler öğrencilerin şarkı söylediği, dans ettiği, Orff çalgılarının da aralarında bulunduğu çalgı çalmaya dayalı etkinliklerdir. Öğretmenin rehber olarak öğrencilerini yönlendirdiği yapılandırmacı müzik eğitimi sürecinde, bu etkinlikler öğrencilerin toplu müzik performansları sergilemeye itmekte, aynı zamanda akranlarıyla iletişim kurarak sosyalleşmelerini hedeflemektedir.

Müzik dersleri sınıf ortamlarında yapılmaktadır. Bu ortamlar müzik yapmak için uygun şekilde düzenlendiği gibi kimi zaman müzik yapmak konusunda yetersiz de kalabilmektedir. Türkiye’de ilköğretim kurumlarında müzik dersinin bir ders saati ile sınırlı olması, dersin sınıf ortamlarında yapılması zorunluluğunu doğuran önemli etkenlerden biri olarak görülmektedir. Bunun yanında müzik dersinin bazı derslerde sınıf ortamlarından çıkartılarak profesyonel müzik performanslarının

izlenebileceği konser ortamlarının da sağlanması, toplumun kültürel sağlığına önemli katkılar sunacaktır.

Bu noktada ilköğretim kurumlarında müzik öğretmenlerinin rehberliğinde nitelikli müzik örneklerinden profesyonel performansların daha çok dinletilmesi ve dinlenilmesine yönelik bazı öneriler gerekmektedir. Böyle bir arayışta, sanat eğitiminin diğer önemli bir kolu olan görsel sanatlar eğitiminde, öğrenme alanı olarak yer alan “müze bilinci”, müzik eğitimine de bir hareket noktası sunabilir. Bu çalışma, müzik eğitiminde müzik kültürünün geliştirilmesinde, müze eğitiminin sunacağı olanakları tartışmayı amaçlamaktadır.

Müze Kültürü

Müze, “sanat ve bilim eserlerinin veya sanat ve bilime yarayan nesnelerin saklandığı, halka gösterilmek için sergilendiği yer veya yapı olarak tanımlanmaktadır. Türk kültür yaşantısında Anadolu Selçuklu Devleti’nden bugüne kadar müzeciliğin değişen niteliklerle yaşadığı bilinmektedir” (Çetin, 2002). Ancak kurumsal örgütlenme açısından konuyu ele alan Keleş, Türk müzeciliğinin Sultan Abdülmecid döneminde başladığına dikkat çekerek, konunun dört tarihsel evrede incelenebileceğini dile getirmiştir (Keleş, 2003). Dolayısıyla Türkiye’de müzecilik, köklü tarihi derinliğe sahip bir unsur olarak değerlendirilebilir.

Müzecilik geçen zamanla birlikte, eğitsel işlevler kazanarak eğitim sisteminin bir parçası olmuştur. “Müzeler yoluyla sanat eğitimi, Batı’da 19. yüzyılda ortaya çıkmıştır” (Şahan, 2005). Hooper-Greenhill’e göre, “müze ve galerilerin başlıca iki görevi vardır: koleksiyon yapma ve insanların koleksiyonlarla bağlantı kurmasını sağlama” (Hooper-Greenhill, s.24, 1991/1999). Bunun yanında “günümüz modern müzeciliğinde temel amaç, eserleri depolamak ve sergilemek değil, eğitimidir” (Keleş, 2003).

“Müze eğitimi, amacı ve konuları, sergileri, objeleri, ortamı, çevresi, insanı merkez alan ve disiplinler arası yönleriyle müzenin, temel eğitim kuramları ve ilkeleri ışığında aktif bir öğrenme ve gelişme alanı olarak kullanılmasını içermektedir” (Şahan, 2005). Hatta “son yıllarda ABD’de başlayan, sonra İngiltere ve Almanya’da gelişen *müze pedagojisi*, artık bir bilim dalına dönüşmüştür” (Yücel 1999, akt. Çetin, 2002).

“Dünyanın her tarafında bulunan müzelerin, bağlı oldukları topluluklara hizmet edebilme yolunda verdikleri emeklerden biri, okulların çeşitli sınıflarına ait ders programlarının, daha canlı bir şekilde uygulanabilmesi için şehir içinde veya dışında eğitimle ilgili kimselerle işbirliği yaparak özel programlar hazırlama sahasındaki çalışmalarıdır” (Rose, 1958, akt. Şahan, 2005).

Müzecilik ve müze eğitimi, insanlara yaparak/yaşayarak öğrenme yollarını sunan bir olgudur ve bu eğitim olanağı fırsat eşitliğini temel alan bir anlayışın sonucu olarak doğmuştur. Toplumu oluşturan olabildiğince çok bireyi müze ortamlarına çekerek, kuramsal olarak anlatılan ürünlere, doğrudan ulaşmalarını sağlamayı amaçlamaktadır. Müze eğitimi, modern eğitim sistemlerinde, eğitim süreçlerinin önemli bir elemanı olarak dikkat çekmektedir. Öğrenciler sadece sanat eğitimi değil, doğa bilimleri, fen bilimlerine ilişkin önemli yaşantıları da müzelerde yaşayabilmektedirler. Öğrencilerin üzerinde müzelerin etkisini olumlayan çalışmalar (Anderson ve diğerleri, 2002) bu niteliğe dikkat çekmektedir.

Bulgular ve Yorum

Sanat eğitimi, bireyde ve toplumda yaratıcılık yollarını açmak, estetik beğeni düzeyini geliştirmek gibi işlevleriyle, çağdaş toplulukların eğitim sistemlerinde önemli bir unsurdur. Görsel sanatlar eğitimi ve müzik eğitimi sanat eğitiminin iki kolu olmaları açısından, bazı ilkesel benzerlikler taşımaktadırlar. Sanat yapan kişinin yaparak/yaşayarak üretimde bulunması ve daha önceden üretilmiş sanat eserlerine

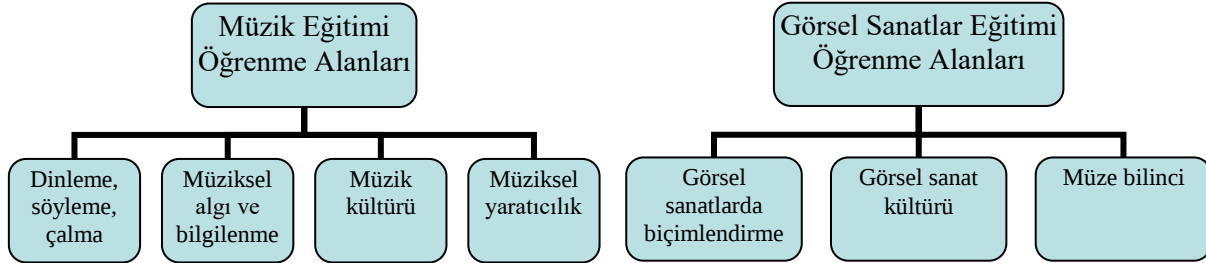
karşı farkındalık geliştirmeleri gibi beklentiler ve bu beklentilerden doğan ilkeler bu kapsamda düşünülebilir.

Yapılandırmacı eğitim anlayışının, 2007-2008 öğretim yılından itibaren (MEB, 2006) yürürlüğe koyulması ile sanat eğitimi ayrı bir anlam kazanmıştır. Yapılandırmacı program anlayışına göre “öğretmen, problemi öğrenenler için çözmek yerine, öğrencinin çözümlemesi için ortam hazırlar ve düşündürücü sorular sorarak, öğrenenleri araştırmaya ve problem çözmeye teşvik eder” (Brooks ve Brooks, 1999). Yapılandırmacı eğitim bu yaklaşımla, müzik eğitiminde de önemli bir yer edinmiştir. Özellikle müzik eğitiminde, öğrenenin kendi kendine yaşayacağı müzikal deneyiminde, eğitim sürecinin, öğretmenin yönlendirmesiyle belirlenen doğru teknik öneriler ve doğru eserlerle yürütülüyor olması, bu kapsamda dile getirilebilir.

Müzik Eğitimi ve Görsel Sanatlar Eğitiminde Öğrenme Alanları

Yapılandırmacı programda eğitim süreci, öğrenme alanlarına göre yürütülmektedir. Yapılandırmacı programda her disiplin, kendi öğretim ilkelerine göre öğretim alanlarına ayrılmaktadır. Görsel sanatlar eğitimi ve müzik eğitimine yönelik olarak öğrenme alanları Şekil 1’de verilmiştir.

Şekil 1. Öğrenme Alanları

Şekil 1’de görüleceği gibi öğrenme alanları müzik eğitimi için dört, görsel sanatlar eğitimi için ise üç alana ayrılmaktadır. Müzik eğitimi ve görsel sanatlar eğitimi sanat eğitiminin iki elemanı olarak benzerlikler gösterse de, öğrenme alanları düzenlenirken iki farklı anlayışa göre hareket edildiği söylenebilir.

Müzik eğitimi öğrenme alanları incelendiğinde, solfej, dikte, notasyon bilgisi, ritmik öğeler gibi unsurların eğitime ilişkin “müziksel algı ve bilgilenme” alanı; bu alanın uygulamaya yönelik çalışmalarının yapıldığı “dinleme, söyleme, çalma” alanı ve yine bu iki alanla kesişecek şekilde öğrenenin müziksel yaratıcılığını ortaya koyması beklenen, “müziksel yaratıcılık” alanı gelmektedir. Müzik tarihi, müzik türleri vb. entelektüel konulara ilişkin bilişsel donanım ise “müzik kültürü” alanının kapsamında değerlendirilmektedir.

Görsel sanatlar eğitiminde ise “görsel sanatlarda biçimlendirme” alanı, resim yapılan, yaratıcılığın görsel sanatlara ait teknik becerilerle değerlendirildiği bir anlayışı temsil etmektedir. “Görsel sanat kültürü” alanı, aynı müzik eğitiminde “müzik kültürü” alanında olduğu gibi estetik, sanat eleştirisi, sanat tarihi gibi konuları kapsar. “Müze bilinci” öğrenme alanı ise şu gerekçelerle görsel sanatlar eğitiminde yer edinmiştir:

“Pek çok gelişmiş ülkede müzelerden, etkin bir eğitim ortamı olarak yararlanılmaktadır. Eğitimde aktif olma, tecrübe sahibi olma, çevre, inşa ve etkileşim kavramlarının ön plana çıkmasıyla müzeler, çocuk eğitiminde önem taşıyan kurumlar hâline gelmiştir. Çünkü müzeler çocukların yaparak, yaşayarak, duyuşsal, devinimsel, zihinsel, bilişsel ve sosyal gelişimine katkıda bulunabilecek uygun bir ortam sağlamaktadır. Müzeler, çeşitli kültür varlıklarını tanıtarak, çocuklara o toplumun bir bireyi olduklarını hissettirerek kişiliklerini ve öz güvenlerini geliştirmeye yardımcı olur ve çocukların sanatla bağ kurmalarına katkıda bulunur. Küçük yaşlardan itibaren müzelerdeki eserlerle karşılaşan ve bunlarla

ilgili etkinlikler yapan bir çocuğun sanat anlayışı gelişmekte ve sanata bakış açısı farklılaşmaktadır. Bu durumdan yola çıkarak “Görsel Sanatlarda Biçimlendirme” ve “Görsel Sanat Kültürü” öğrenme alanlarının yanı sıra “Müze Bilinci” adı altında bir öğrenme alanının verilmesine gerek duyulmuştur”. (Peşkersoy, Yıldırım; 2010).

Görüleceği gibi “müze bilinci” alanı, “görsel sanat kültürü” alanının olmasına karşın görsel sanatlar eğitiminde yerini almıştır. Bu anlayış kapsamında, müzeler eğitsel ortamlar olarak değerlendirilmekte; öğrenenin yaparak yaşayarak öğrenmesine, duyuşsal, devinimsel, bilişsel ve sosyal gelişimine katkı sağlayan; öğrenenin yerel kültür varlıklarını tanıyıp öz güvenlerine olumlu etkiye bulunan; öğrenenin sanat anlayışını ve bakış açısını farklılaştıran bir unsur olarak kabul edilmektedir.

Öğrenenlere ise şu katkıları sağlayacağı öngörülmektedir:

- Görsel sanatların birbirinden farklı dallarında verilmiş olan, aynı zamanda birer kültür ve tarih mirası sayılan eserleri tanır. Bu çerçevede öğrenciler, sadece yerel olanı değil aynı zamanda evrensel olanı da gözlemleyebilirler.
- Çok çeşitli ve zengin arkeolojik katmanlardan oluşan Türkiye Cumhuriyeti topraklarını, Anadolu medeniyetlerini tanıyıp ve bu değerlere sahip çıkma bilinci edinirler.
- Müzelerin eğitim yoluyla kişilere sunacağı geniş imkânlar ve bakış açılarının yanı sıra, öğrencilerin yeni yaratımları ortaya çıkarması ve içinde bulundukları toplumu, coğrafyayı ve bunun sonucunda da farklı kültürleri kavraması sağlanır (Peşkersoy, Yıldırım; 2010).

Bu ifadelerle göre, “müze bilinci” alanının, öğrenenin görsel sanatlara ait eserleri tanımaları, yerelden evrensele kültür bilincine sahip olmaları, Türkiye Cumhuriyeti ve Anadolu kültürünü tanıyıp bu kültüre sahip çıkma bilincine sahip olmaları, müzelerin sunduğu geniş bakış açısı ve bundan kaynaklanan olanakları tanımaları gibi kazanımları ortaya koymasının beklendiği söylenebilir.

Müzik eğitiminde dört temel alanın “müzik kültürü” dışında kalan üçü, müzik yapma ile ilgili ilkelere ait görünmektedir. Görsel sanatlar eğitimi ile kıyaslandığında, “görsel sanatlarda biçimlendirme”nin bu üç alanı karşıladığı; “görsel sanat kültürü” ve “müzik kültürü” alanlarının da birbirini karşılar görüldüğü söylenebilir. Ancak görsel sanatlar eğitiminde yeri olan “müze bilinci” alanını karşılayan bir öğrenme alanı, müzik eğitiminde bulunmamaktadır.

Müzik eğitiminde “müze bilinci” alanının yeri

“Müze bilinci” alanı, öğrenenleri sanat eserleriyle birebir karşı karşıya getirmeye yönelik bir uygulama alanı olarak değerlendirilebilir. Öğrenenin, sanat eserleriyle gerçek ortamında karşılaşarak, kendi öz deneyimi ile bu süreci en içsel şekilde yaşadığı söylenebilir. Bu açıdan yaklaşırsa, müze kültürünün müzik eğitiminde karşılığı, öğrenenin bir konser salonunda sanat eseri niteliğinde sanatsal bir performansı, gerçek zamanlı olarak dinlemesi olabilir.

Bir öğrencinin konser izliyor olması, aynı “müze bilinci” alanında olduğu gibi yaşayarak kendi öz deneyimini kazanması, sanat eserini değerlendirmek üzere fırsat bulması, farklı kültürel özellikteki müzik eserlerine karşın farkındalık geliştirmesi gibi olanaklar sağlayabilir. Dolayısıyla, müzik eğitimi alanında da, “konser bilinci” başlığında bir alanın gerekli olup olmadığına yönelik sorulacak bir sorunun varlığı dikkat çekmektedir.

Görsel sanatlar eğitiminde “müze bilinci” alanının müze ziyareti konusunda, öğretmen ve öğrenciye verdiği sorumluluk ikinci sınıf dışında, yedi yıla ayrılmış olarak yedi konu halinde bulunmaktadır. Başka bir ifadeyle ikinci sınıf dışında öğretmen ve öğrenci, her yıl müze kültürüne ilişkin bir sorumluluk taşımaktadır. Bu yedi konunun ikisinde, öğretmenin öğrencilere, gerekli yasal hazırlıkları yaparak ve gerekirse bir hafta ders süresini uzatarak müzeye götürmesi konusunda sorumluluk verdiği görülebilir. Diğer beş konu ise müze kültürüne ilişkin ve eser analizine ilişkin sunum ve raporlama çalışmaları olarak öne çıkmakta, Internet ortamından faydalanmak da sorumluluk olarak verilmektedir.

Müzik eğitime bakıldığında konser kültürüne ilişkin ayrıntılı ifadenin sadece birinci sınıf düzeyinde “müzik kültürü”ne dahil bir kazanımda, şöyle yer aldığı göze çarpmaktadır:

“Müziğin zaman ve mekana göre uygun volümlerde dinlenilmesi ve yapılması gerektiği vurgulanır. Öğrencilerin konserlerde nasıl davranmaları gerektiği oyunlaştırılıp fark ettirilir. Evde, okulda ve açık havada müzik dinleme ve yapmanın çevreyi rahatsız etmeyecek şekilde olması gerektiği, değişik uygulamalarla kavratılmaya çalışılır”(MEB, 2006).

Bu kazanımın yanında, yine 1. sınıfta “müzik kültürü” alanında ve 5. sınıfta “dinleme/çalma/söyleme” alanına dair iki kazanım, “öğrencilere okullarında ve çevrelerinde düzenlenen müzik etkinliklerine dinleyici veya görevli olarak katılmaları konusunda yönlendirmeler” yapılmasını; 2. sınıfta “müzik kültürü” alanına dahil bir kazanımda da Atatürk’le ilgili bir etkinliğe katılıp katılmadıkları ve katılmışlarsa hangi izlenimleri edindikleri sorulur. Benzer bir etkinliği sınıfta dramatize etmeleri istenir (MEB, 2006).

Yukarıdaki ifadelere göre, görsel sanatlar eğitiminde, müzelerde bulunma konusunda öncelikle eğitimciye sorumluluklar yüklendiği; buna karşın müzik eğitiminde eğitimciye, gerçek bir ortamda olmadan, oyun yoluyla konser eğitimi verme konusunda sorumluluk verildiği söylenebilir. Bunun yanında, öğretmenlere, öğrencilerini konsere götürme sorumluluğu verilmesinden çok yönlendirmelerinin beklendiği ifade edilmektedir.

Benzer şekilde programdaki ağırlık açısından bakıldığında da, müze kültürünün gerçek müze ortamında iki, müze kültürüne yönelik çalışmaların beş konu/yıl itibariyle işlendiği; buna karşın müzik eğitiminde konser kültürüne yönelik birinci sınıfta bir konuda açıkça yer aldığı; ikinci ve beşinci sınıfta dolaylı olarak yer aldığı söylenebilir. Ayrıca altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf düzeylerinde hiç ele alınmadığı da dile getirilebilir. Öğrenme alanları açısından bakıldığında da müzik eğitiminde aynı kazanımın hem “müzik kültürü” hem de “dinleme/söyleme/çalma” alanlarında yer aldığı görülebilir. Benzer şekilde, cd, kaset vb. ortamlardan, sınıf içerisinde yapılması beklenen dinleti örneklerinde de bazıları “müzik kültürü” bazıları da “dinleme/söyleme/çalma” alanlarında bulunmaktadır. Bu durum, müzik eğitiminde öğrenme alanlarının düzenlenmesine yönelik yeni görüşlerin ortaya konması fırsatını sağlar görünmektedir.

Sonuç ve Tartışma

Müzik eğitiminde önemli müzik eserlerinin dinleniyor olması, öğretim programının da gereklerinden biridir. Bununla beraber, gerçek bir konser sırasında müzikal deneyimin daha yüksek olacağı açıktır. Ancak müzik eğitiminde, öğrencilerin konserlerde, gerçek müzik ortamlarında bulunmalarına ilişkin gerek eğitimci gerekse yöneticilere yönelik motivasyon unsurları programda gerektiği gibi yer almamaktadır. Bu noktada model olarak, görsel sanatlar eğitiminde yer alan “müze kültürü” öğrenme alanı önerilebilir. “Konser kültürü” şeklinde bir öğrenme alanı ile konser sorumlulukları eğitim sorumlularına verilebilir; ağırlıklı olarak “müzik kültürü” alanında değerlendirilen dinleti örnekleri, sanatsal eserlerin okunduğu bir anlayışla “konser kültürü” alanına kaydırılabilir.

Müzik derslerinde “konser kültürü” gibi bir alanın varlığı, öğretmen ve yöneticileri konser olanakları sağlama konusunda fırsatlar aramaya, olanaklar yaratmaya itebilir. Müzik eğitimi yapılan ilköğretim kurumlarının birçoğunda, müzik sınıfı olmamakla birlikte ses ve görüntü ekipmanı sıkıntısı daha nadir olarak yaşanmaktadır. Şehir veya ilçe merkezlerinden uzaklaştıkça, konser dinlemeye yönelik beklentiler iyimser talepler gibi algılanabilir. Ancak “konser kültürü” gibi bir öğrenme alanının, öğretmen ve yöneticilere sorumluluk vermesiyle, konser yapılması konusunda bazı kaynakları harekete geçirme ve olanaklar yaratma konusunda belli bir motivasyonun ortaya çıkacağı beklenebilir. Sözü geçen kaynaklar şöyle tartışılabilir:

Bugün 70 adet güzel sanatlar ve spor lisesi müzik eğitimi vermektedir (MEB, 2012). Bu okulların yapıları, konserler düzenlenmesi konusunda olanaklar sağlamaktadır. Benzer şekilde 24 sayıda olan eğitim fakültesi müzik öğretmenliği anabilim dalları da, konser yapabilme potansiyelini taşımaktadırlar. Özellikle son yıllarda programlarında yer alan “Topluma Hizmet Uygulamaları” dersiyse, okullara ya da kamu alanlarına giderek müzik etkinlikleri gerçekleştirmek bu kurumların çalışma alanları kapsamına girmiştir (ÖSYM, 2012). Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü, Türkiye’nin çeşitli illerindeki profesyonel müzik toplulukları ile çeşitli projeleri illerden illere taşımaktadır; hatta misyonu kapsamında “sanatsal ve kültürel etkinlikleri yaygınlaştırmak ve eğitim faaliyetleri yoluyla toplumda ilgilileri, bilinci ve duyarlılığı arttırmak” ifadesi yer almaktadır (GSGM, 2012). Öncelikli olarak bu kurumlarla iletişime geçilerek belli takvimde il ya da ilçe düzeyinde uygun bir salonda, o salona göre kurulacak bir topluluk ile konserler gerçekleştirilebilir. Müzik öğretmenleri, dört yarıyıl boyunca oda müziği ve orkestra dersini alarak toplu müzik yapma becerileri kazanmaktadırlar. Okullarda konserler düzenlemek amacıyla, yerel düzeyde müzik öğretmenleri bir araya gelerek, küçük oda müziği grupları kurabilirler. Bunların yanında valilikler, MEB Ar-Ge Birimleri, gençlik ve spor il başkanlıkları, üniversitelerin sağlık, kültür ve spor daire başkanlıkları gibi organizasyonlarla beraber, ilgili amaca yönelik ortak çalışmalar düzenlenebilir.

Tüm bu bilgilerin ışığında, müzik eğitiminde öğrenme alanları, sanatsal bir eğitim disiplini olarak büyük benzerlikler taşıyan görsel sanatlar eğitiminde “müze bilinci” alanı model alınarak, öğrencilerin daha çok konser ortamında bulunmalarına yönelik olanak ve motivasyon kaynaklarının, uzmanlarca tartışılması gerektiği ortadadır. Böyle bir alanın uygulanması ise, ulusal müzik eğitiminin işlevinin artması, müzik yapma konusunda görevleri olan kurumların işlevlerinin ve işbirliğinin artması, müzik öğretmenlerine daha müzikal bir çevre yaratma konusunda sorumluluk verilmesi gibi önemli sonuçlar doğuracaktır.

KAYNAKÇA

- Anderson D., Piscitelli B., Weier K., Everett M., & Taylor, C. (2002). Children’s Museum Experiences: Identifying Powerful Mediators of Learning. *Curator: The Museum Journal*, 45(3), 213-231.
- Brooks, G., & Brooks, J. G. (1999). The courage to be constructivist. *Educational Leadership*, 57(3), 18-24
- Çetin, Y. (2002). The role of museum education in modern education. Atatürk University, *Fine Arts Institute Journal*, (8), 57-61.
- Hooper-Greenhill, E. (1999). *Museum and Gallery Education*, (M.Ö. Evren & E.G. Kapçı, trans.), Ankara: Ankara University Printing House, (Original work was published in 1991)
- Keleş, V. (2003). Modern museology and Turkish museology. *Atatürk University Social Sciences Institute Journal*, 2(1-2), 1-17.
- MEB [Ministry of National Education]. (2006). *Elementary Music Course Teaching Curriculum (1st-8th Grades)*. MEB [Ministry of National Education] Yayınları:Ankara.
- MEB [Ministry of National Education] (2006). *Teaching Curriculum for the 1st-8th Grades Music Course*.
- Peşkersoy, E., & Yıldırım O. (2010). *Elementary Visual Arts Course 1st-8th Grades Teacher Guide Book*. Publications of the Ministry of National Education.
- Şahan, M. (2005). Museum and education. *Gazi University Turkish Educational Sciences Journal*, 3(4), 487-501.
- http://www.meb.gov.tr/duyurular/duyurular2012/oogm/GuzelSanatlarLis_OgrenciAl.pdf 12.09.2012, 19.32
- <http://dokuman.osym.gov.tr/pdfdokuman/2012/OSYS/2012OSYSKONTKILAVUZ.pdf> 12.09.2012, 19.41
- <http://www.guzelsanatlar.gov.tr/TR,2133/misyon-ve-vizyon.html> 12.09.2012 20.04

Extended Abstract

The correct reading of a work of art is of great importance in all branches of art. That reading comprises a collective evaluation of many factors such as the period in which the artist lived; the phase of the artist in which the work of art was written; materials used; and the art movement that was embraced during the creation process of the work of art. The students and teachers, who are involved in art education, will have the opportunity to evaluate the mentioned artistic elements by being present at the environments in which the works of art are located. Museum education comes into prominence as an educational domain, certain principles of which have been established particularly in visual arts

education, and arranged in accordance with the national requirements. Thanks to these features, museum education provides all visual arts educators and students with the artistic environments and the necessary environments for reading the works of art. When music course curriculums are examined, it is observed that there is no concert education like museum education, the principles of which has been identified, arranged and integrated into the teaching curriculum. The aim of this study is to discuss with suggestions whether or not the responsibilities laid upon the educators and administrators by the principles and objectives of museum education offer contributions to the field of music education; and the necessity of concerts or concert culture in the field of music education.

The fact that important musical works are listened in music education is among the requirements of teaching curriculum. On the other hand, it is obvious that musical experience will be higher during a real concert. However, the motivation elements for both the educators and the administrators regarding the fact that the students should be in concerts and real music environments are not given place in the curriculum as required. At this point, “museum culture” learning domain, which is included in the visual arts education, can be suggested as a model. Concert responsibilities can be given to education officials with the learning domain in the form of “concert culture”. Performance examples, which are mainly evaluated in “music culture” domain, can be transferred to “concert culture” domain with an understanding in which artistic works are read. The existence of a domain like “concert culture” in music courses can drive the teachers and administrators to seek opportunities and create means for providing concert amenities. Although there is no music classroom in many of the elementary education institutions, in which music education is given, hardships are less experienced in sound and video equipment. As moving away from city centers or district centers, expectations for listening to concerts can be perceived as optimistic requests. However, it can be expected that a certain motivation will emerge on setting some sources in motion and creating possibilities in organizing concerts when a learning domain like “concert culture” gives responsibilities to the teachers and administrators. The sources in question can be discussed as follows: Today, 70 fine arts and sports high schools provide music education (MEB [Ministry of National Education], 2012). Structures of these schools provide opportunity for organizing concerts. Similarly, 24 departments of music teaching in the faculties of education have the potential to organize concerts. Organizing musical activities by going to the schools and public areas has been included in the study area of these institutions especially with the “Community Service Applications” course that has been given place in their programs in recent years (ÖSYM [Student Selection and Placement Center], 2012). General Directorate of Fine Arts within the Ministry of Tourism carries various projects from province to province with the professional music groups in various provinces of Turkey. As a matter of fact, the following statement is included in its mission: “extending the scope of artistic and cultural activities and increasing interests, awareness and understanding in the society via educational activities” (GSGM [General Directorate of Fine Arts], 2012). Essentially, concerts can be organized in a suitable hall with a certain group, which will be established according to that hall, at province or district level in line with a certain calendar by contacting with these institutions. Music teachers gain collective music performance skills by taking chamber music and orchestra course for four semesters. Music teachers can come together at local level and establish chamber music groups in order to organize concerts in schools. Apart from this, joint activities for the related purpose can be organized for the related purpose with institutions like offices of governors, MEB (Ministry of National Education), R&D Departments, provincial directorates of youth and sports as well as the health, culture and sports directorates of universities.

In view of this information, it is obvious that possibility and motivation sources for the students to be in concert environments more frequently must be discussed by the experts via taking the learning domains as models in music education and taking “museum awareness” domain as a model in the visual arts education that bears great similarities as an artistic education discipline. The implementation of such domain will bring along important results such as increasing the function of national music education; increasing the functions of and cooperation among the institutions that have duties in performing music; and creating a more musical environment for the music teachers.